

GUTTA (1) *sb f*

gutta, [guta].

sg [*N* *guta*]. ◊ *A* *guttę*. ◊ [*I* *gutą*.]

Sł stp w innym znaczeniu, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Artretyzm* [*gutta sciatica, dicitur sciatica, quod fit in scia – czaszka BartBydg*]: Znamionuie *guttę*/ to ieft bolenie członkow. *FalZioł* V 11; [Gutá bol wltáwiech niektorzy zową. *SienHerb* D3#].

2. [*Letarg, zapaść*: Záchwat ieft ten ták ciężki/ że człowiek zá martwe leży/ zachwyceniem drudzy zową/ niektorzy *gutą*. Zaś lą ci co Párálizem wielkim zową/ á też nieźle *SienHerb* M (*Linde*).]

Synonimy: 1. *czaszka, dna, pedogra, scyjatyka*; 2. »paraliż wielki«, *zachwat, zachwycenie*.

KW